

level: direct access resources, profits of individuals and legal entities, non-residents' funds; innovative regional support forms and methods application: local investment projects and programs support, support at the expense of alternative sources.

Thus, the basic measures for financial assets management improvement at the city district level include budgeting program-oriented method implementation at the local level, which will enable effective and sound budgeting costs allocation with regard to the compliance of this process with public expectations directly communicate budgeting costs allocation and obtaining their implementation results. Local taxes and fees imposition, which will be aimed at regional taxation policy implementation, are expedient in order to foster local budget proper revenues increase, actual decrease in tax burden on households and reasoned tax concessions and taxes and fees administration improvement.

Literature

1. Жаворонков В. О. Управління фінансовою складовою регіону [Електронний ресурс] / В. О. Жаворонков. — Режим доступу: jrn1.nau.edu.ua

2. Душук В. Застосування програмно-цільового методу на рівні місцевих бюджетів / В. Душук // Казна України. — 2013. — №4(25). — С. 15 — 17.

3. Жемеренко Є. В. Використання коштів місцевих бюджетів України / Є.В. Жемеренко // Фінанси України. — 2012. — № 8. — С. 12—18.

4. Монаєнко А. О. Повноваження органів державної влади щодо здійснення фінансово-бюджетного контролю місцевих бюджетів / А.О. Монаєнко // Економіка та держава. — 2009. — № 7. — С. 81 — 91.

Аблова О. К., к.е.н., доцент
кафедри регіональної економіки і туризму
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана», м. Київ

ОСНОВНІ ВАЖЕЛІ СУЧАСНОГО МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯМ

Механізм управління в галузі природокористування та охорони навколишнього природного середовища від забруднення почав формуватися в економічно розвинутих країнах у 7-х роках ХХ сторіччя, а в Україні же він почав формуватися тільки на по-

чатку 90-х років XX сторіччя (тобто Україна має відставання в цьому питанні на 20 років, яке так і не подолане, незважаючи, незважаючи не те, що Україна стала на шлях стійкого розвитку, де першою складовою є екологічна).

В історичному плані слід зазначити, що створення цього специфічного комплексного механізму почало формуватися насамперед в тих країнах, які на той час зіткнулися з проблемами виникнення регіонів екологічної напруги із значним погіршенням якості навколишнього природного середовища проживання людей (погіршення якості води, повітря, ґрунтів і продовольства, що поступово почало супроводжуватися підвищенням захворювання населення, скорочення середньої тривалості життя і зменшення народжуваності — це країни Західної Європи, Північної Америки та Японії, які в той же час вже мали сильний економічний потенціал, розвинуту демократію і сформовану екологічну свідомість в суспільстві.

Екологічна проблема, яка включає в себе питання раціонального природокористування та охорони навколишнього природного середовища від забруднення, належить до розряду глобальних проблем і як усі глобальні проблеми може бути вирішена тільки на міжнародному рівні.

Тому в 1992 році на Міжнародній конференції в Ріо-де-Жанейро об'єднаними зусиллями економічно розвинутих країн був сформований механізм управління природокористуванням та охороною навколишнім природним середовищем. В наступні роки цей механізм вдосконалювався і, в залежності від першочергових проблем країни, мав свої специфічні особливості.

У загальному вигляді механізм управління природокористуванням та охороною навколишнього середовища від забруднення в Україні на сучасному етапі економічного розвитку включає в себе п'ять основних важелів, які мають чітко окреслені самостійні завдання, але в той же час становлять єдине ціле і доповнюють один одного.

Перший важіль — це насамперед, державно-адміністративна система управління, регулювання і контролю за природокористуванням і природоохоронною діяльністю. До її складу входять органи загального та спеціального державного управління, органи місцевого самоврядування та органи громадського управління.

Другий важіль — правове регулювання природокористуванням і природоохоронними процесами. Його функція пов'язана законодавством і механізмом його чинності.

Третій важіль — економічний механізм управління, що використовує економічні важелі — заохочувальні, регулюючі та каральні (вони є найпоширенішими у світовій практиці).

Четвертий важіль — пов'язаний з превентивною роботою і при чіткій організації вважається найефективнішим. Цей важіль являє собою поточне і перспективне планування, розробку Територіальних комплексних схем раціонального природокористування та охорони природи, екологічну експертизу та екологічний аудит.

П'ятий важіль — включає наукові дослідження проблем раціонального природокористування та належну роботу освітньої сфери у формування екологічного мислення та екологічної свідомості.

Кожен з вище вказаних важелів розв'язує певне коло завдань і має самостійні функції, у зв'язку з цим ще виділяється кілька підсистем з чітко визначеними функціями. Так до найважливіших відносяться наступні підсистеми: підсистема нагляду і контролю за станом навколишнього середовища; інформативна та техніко-екологічна підсистема обробки і аналізу статистичних та інших даних у галузі охорони навколишнього середовища і раціонального використання природних ресурсів; підсистема використання і охорони природних ресурсів; підсистема фундаментальних і прикладних досліджень по взаємодії використання ресурсів біосфери в розвитку суспільного виробництва; підсистема управління і планування в галузі охорони навколишнього середовища від забруднення і раціонального використання природних ресурсів.

Слід підкреслити, що на сучасному етапі, коли Україна обрала шлях сталого розвитку, необхідним і обов'язковим в системі управління природокористуванням і охороною навколишнім природним середовищем, повинен бути територіальний, а точніше регіональний підхід.

Антонюк К. В.,

к.е.н., доцент,

ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана», м. Київ

ОСНОВНІ ЗАКОНОМІРНОСТІ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО РИНКУ ТУРИСТИЧНИХ ПОСЛУГ

Дослідження закономірностей розвитку світової сфери послуг в епоху інтернаціоналізації та глобалізації засвідчують, що значення світового ринку туристичних послуг у міжнародній еко-